

arxaia-latinika.gr

Γ' ΚΛΙΣΗ

Περιλαμβάνει:

- Φωνηεντόληκτα
 - α) καταληκτικά μονόθεμα σε **-ως**, γεν. **-ως**
 - β) καταληκτικά μονόθεμα σε **-υς**, γεν. **-υος**
 - γ) καταληκτικά διπλόθεμα αρσ. και θηλ. σε **-ις**, γεν. **-έως** ή σε **-υς**, γεν. **-εως** και ουδέτερα σε **-υ**, γεν. **-εως**
 - δ) καταληκτικά μονόθεμα σε **-εύς**, **-οϋς**, **-αϋς**
 - ε) ακαταληκτικά διπλόθεμα σε **-ω**, γεν. **-οϋς**
- Συμφωνόληκτα
 - Αφωνόληκτα
 - α) **Ουρανικόληκτα**
 - β) **Χειλικόληκτα**
 - γ) **Οδοντικόληκτα**
 - Ημιφωνόληκτα
 - α) **Ενρινόληκτα**
 - β) **Υγρόληκτα**
 - Σιγμόληκτα

ΦΩΝΗΕΝΤΟΛΗΚΤΑ

Α. Καταληκτικά μονόθεμα σε **-ως**, γεν. **-ως**

	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ			
Ονομ.	ὁ	ἥρω- ς	ὁ	Τρώ- ς
Γεν.	τοῦ	ἥρω- ος	τοῦ	Τρω- ός
Δοτ.	τῷ	ἥρω- ι	τῷ	Τρω- ί
Αιτιατ.	τόν	ἥρω- α	τόν	Τρῶ- α
Κλητ.	ῶ	ἥρω- ς	ῶ	Τρώ- ς
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ			
Ονομ.	οἱ	ἥρω- ες	οἱ	Τρῶ- ες
Γεν.	τῶν	ἥρώ- ων	τῶν	Τρώ- ων
Δοτ.	τοῖς	ἥρω- σι(ν)	τοῖς	Τρω- σί(ν)
Αιτιατ.	τούς	ἥρω- ας	τούς	Τρῶ- ας
Κλητ.	ῶ	ἥρω- ες	ῶ	Τρῶ- ες

☞ Κατά το Τρώς κλίνεται: ὁ θῶς (=τσακάλι)

Β. Καταληκτικά μονόθεμα σε **-υς**, γεν. **-υς**

	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ					
Ονομ.	ὁ	βότρυ- ς	ὁ	ἰχθύ- ς	ἡ	δρῦ- ς
Γεν.	τοῦ	βότρυ- ος	τοῦ	ἰχθύ- ος	τῆς	δρυ- ός
Δοτ.	τῷ	βότρυ- ῖ	τῷ	ἰχθύ- ῖ	τῇ	δρυ- ῖ
Αιτιατ.	τόν	βότρυ- ν	τόν	ἰχθύ- ν	τήν	δρῦ- ν
Κλητ.	ῶ	βότρυ	ῶ	ἰχθύ	ῶ	δρῦ
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ					
Ονομ.	οἱ	βότρυ- ες	οἱ	ἰχθύ- ες	αἱ	δρύ- ες
Γεν.	τῶν	βοτρύ- ων	τῶν	ἰχθύ- ων	τῶν	δρυ- ων
Δοτ.	τοῖς	βότρυ- σι(ν)	τοῖς	ἰχθύ- σι(ν)	ταῖς	δρυ- σί(ν)
Αιτιατ.	τούς	βότρυ- ς	τούς	ἰχθῦ- ς	τάς	δρῦ- ς
Κλητ.	ῶ	βότρυ- ες	ῶ	ἰχθύ- ες	ῶ	δρύ- ες

☞ Όλοι οι μονοσύλλαβοι τύποι και η αιτιατική του πληθυντικού γενικά, όταν αυτή τονίζεται στη λήγουσα, παίρνουν περισπωμένη.

π.χ. ἡ δρῦς, τήν δρῦν, ῶ δρῦ, τάς δρῦς, τάς κλιτύς, τούς ἰχθῦς

☞ Κατά το βότρυς κλίνονται: ὁ στάχυς, ἡ πίτυς, ὁ κάνδυς, τό νάπτu

☞ Κατά το ἰχθύς κλίνονται: ἡ Ἑρινύς, ἡ ἰλύς, ἡ ἰσχύς, ἡ κλιτύς, ἡ ὀσφύς, ἡ ὀφρύς, ἡ πληθύς

☞ Κατά το δρῦς κλίνονται: ὁ/ἡ σῦς ἡ ὕς, ο μῦς

**Γ. Καταληκτικά διπλόθεμα αρσ. και θηλ. σε -Ις, γεν -έως
σε -υς, γεν. -εως, ουδέτ. σε -υ, γεν. -έως**

	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ							
Ονομ.	ἡ	δύναμι- ς	ἡ	πόλι- ς	ὁ	πέλεκυ- ς	τό	ἄστυ
Γεν.	τῆς	δυνάμε- ως	τῆς	πόλε- ως	τοῦ	πελέκε- ως	τοῦ	ἄστε- ως
Δοτ.	τῇ	δυνάμει	τῇ	πόλει	τῷ	πελέκει	τῷ	ἄστει
Αιτιατ.	τήν	δύναμι- ν	τήν	πόλι- ν	τόν	πέλεκυ- ν	τό	ἄστυ
Κλητ.	ῶ	δύναμι	ῶ	πόλι	ῶ	πέλεκυ	ῶ	ἄστυ
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ							
Ονομ.	αἱ	δυνάμ- εις	αἱ	πόλ- εις	οἱ	πελέκ- εις	τά	ἄσθη
Γεν.	τῶν	δυνάμε- ων	τῶν	πόλε- ων	τῶν	πελέκε- ων	τῶν	ἄστε- ων
Δοτ.	ταῖς	δυνάμε- σι(ν)	ταῖς	πόλε- σι(ν)	τοῖς	πελέκε- σι(ν)	τοῖς	ἄστε- σι(ν)
Αιτιατ.	τάς	δυνάμ- εις	τάς	πόλ- εις	τούς	πελέκ- εις	τά	ἄσθη
Κλητ.	ῶ	δυνάμ- εις	ῶ	πόλ- εις	ῶ	πελέκ- εις	ῶ	ἄσθη

- ☞ Κατά το δύναμις κλίνονται: αἴσθησις, ἀκρόπολις, βεβαίωσις, γένεσις, δήλωσις, δῆωσις, κράτησις, ποίησις, ὁ πρύτανις
- ☞ Κατά το πόλις κλίνονται: ὁ μάντις, ὁ ὄφις, γεῦσις, ὄψις, πτῶσις, δόσις, δύσις, λύσις, πίστις, στάσις, φράσις, δραῖσις, κραῖσις, πράξις, θλίψις, ῥῆσις, ῥίψις, ψῦξις → ἔχουν το δίχρονο φωνήεν της παραλήγουσας μακρό.
- ☞ Κατά το πέλεκυς κλίνονται: ὁ πῆχυς, ὁ πρέσβυς

*Το ὄνομα κῖς (=σαράκι) κλίνεται ὅπως τα -υς, γεν. -υος.

Ὅμοια με το κῖς κλίνονται: ὁ πόσις, ἡ μῆνις, ὁ, ἡ οῖς, ὁ λίς, ἡ τίγρις, ἡ τύρσις

	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ			
Ονομ.	ὁ	κῖς	ὁ	πόσις
Γεν.	τοῦ	κιός	τοῦ	πόσιος
Δοτ.	τῷ	κιί	τῷ	πόσι
Αιτιατ.	τόν	κῖν	τόν	πόσιν
Κλητ.	ῶ	κῖ	ῶ	πόσι

	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ			
Ονομ.	οἱ	κῖες	οἱ	πόσιες
Γεν.	τῶν	κιῶν	τῶν	ποσίων
Δοτ.	τοῖς	κισί	τοῖς	πόσισι
Αιτιατ.	τούς	κῖς	τούς	πόσις
Κλητ.	ῶ	κῖες	ῶ	πόσιες

Τα ὀνόματα τίγρις και τύρσις στον πληθυντικό κλίνονται κατά το πόλις:

αἱ τρίγρεις
τῶν τίγρεων
ταῖς τίγρεσι
τάς τίγρεις
ῶ τίγρεις

Δ. Καταληκτικά μονόθεμα σε **-εϋς, -οϋς** και **-αϋς**

	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ							
Ονομ.	ὁ	βασιλεύ- ς	ὁ	ἄλιεύ- ς	ὁ	βοῦ- ς	ἡ	γραῦ- ς
Γεν.	τοῦ	βασιλέ- ως	τοῦ	ἄλιέ- ως/ ἄλιῶς	τοῦ	βο- ός	τῆς	γρα- ός
Δοτ.	τῷ	βασιλεῖ	τῷ	ἄλι- εῖ	τῷ	βο- ῖ	τῇ	γρα- ῖ
Αιτιατ.	τόν	βασιλέ- α	τόν	ἄλιέ- α/ ἄλιᾶ	τόν	βοῦ- ν	τήν	γραῦ- ν
Κλητ.	ῶ	βασιλεῦ	ῶ	ἄλιεῦ	ῶ	βοῦ	ῶ	γραῦ
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ							
Ονομ.	οἱ	βασιλ- εῖς	οἱ	ἄλιεῖς	οἱ	βό- ες	αἱ	γραῖ- ες
Γεν.	τῶν	βασιλέ- ων	τῶν	ἄλιέ- ων/ ἄλιῶν	τῶν	βο- ῶν	τῶν	γρα- ῶν
Δοτ.	τοῖς	βασιλεῦ- σι(ν)	τοῖς	ἄλιεῦ- σι(ν)	τοῖς	βου- σί(ν)	ταῖς	γραυ- σί(ν)
Αιτιατ.	τούς	βασιλέ- ας	τούς	ἄλιέας/ ἄλιᾶς	τούς	βοῦ- ς	τάς	γραῦς
Κλητ	ῶ	βασιλ- εῖς	ῶ	ἄλιεῖς	ῶ	βό- ες	ῶ	γραῖ- ες

- ☞ Κατά το βασιλεύς κλίνονται: βαφεύς, γονεύς, γραμματεύς, γραφεύς, ἱερεύς, κουρεύς, χαλκεύς, Ἀμφισσεύς, Ἀχαρνεύς, Μεγαρεύς
- ☞ Κατά το ἄλιεύς κλίνονται: Δωριεύς, Ἐρετριεύς, Εὐβοεύς, Πειραιεύς, Πλαταιεύς
- ☞ Το βοῦς και το γραῦς είναι **μοναδικά!**

Ε. Ακατάληκτα διπλόθεμα σε **-ώ**, γεν. **-οῦς**

	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ			
Ονομ.	ἡ	ἡχώ	ἡ	λεχώ
Γεν.	τῆς	ἡχοῦς	τῆς	λεχοῦς
Δοτ.	τῇ	ἡχοῖ	τῇ	λεχοῖ
Αιτιατ.	τήν	ἡχώ	τήν	λεχώ
Κλητ.	ῶ	ἡχοῖ	ῶ	λεχοῖ
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ			
Ονομ.	αἱ		αἱ	λεχοί
Γεν.	τῶν		τῶν	λεχῶν
Δοτ.	ταῖς		ταῖς	λεχοῖς
Αιτιατ.	τάς		τάς	λεχούς
Κλητ.	ῶ		ῶ	λεχοί

- ☞ Κατά την ἡχώ κλίνονται: Γοργώ, Ἑρατώ, Κλωθώ, Λητώ, Σαπφώ, λεχώ, φειδῶ, πειθῶ (έχει πληθυντικό) κ.λπ.

ΣΥΜΦΩΝΟΛΗΚΤΑ

Αφωνόληκτα

Α. Ουρανικόληκτα καταληκτικά μονόθεμα

	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ					
Ονομ.	ὁ	κόραξ (κ+ς)	ἡ	πτέρυξ (γ+ς)	ὁ	ὄνυξ (κ+ς)
Γεν.	τοῦ	κόρακ- ος	τῆς	πτέρυγ- ος	τοῦ	ὄνυχ- ος
Δοτ.	τῷ	κόρακ- ι	τῇ	πτέρυγ- ι	τῷ	ὄνυχ- ι
Αιτιατ.	τόν	κόρακ- α	τήν	πτέρυγ- α	τόν	ὄνυχ- α
Κλητ.	ῶ	κόραξ	ῶ	πτέρυξ	ῶ	ὄνυξ
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ					
Ονομ.	οἱ	κόρακ- ες	αἱ	πτέρυγ- ες	οἱ	ὄνυχ- ες
Γεν.	τῶν	κοράκ- ων	τῶν	πτερύγ- ων	τῶν	όνύχ- ων
Δοτ.	τοῖς	κόραξι	ταῖς	πτέρυξι	τοῖς	ὄνυξι
Αιτιατ.	τούς	κόρακ- ας	τάς	πτέρυγ- ας	τούς	ὄνυχ- ας
Κλητ.	ῶ	κόρακ- ες	ῶ	πτέρυγ- ες	ῶ	ὄνυχ- ες

☞ Κατά το κόραξ κλίνονται: ἡ αὔλαξ, γλαῦξ, ὄραξ, Ἑλιξ, Θοῤῥαξ, θώραξ, κῆρυξ, κλῖμαξ, κύλιξ, λάρναξ, μύρμηξ, οἶαξ, πῖθαξ, πίναξ, πλάξ, σάρξ, φοῖνιξ, Φοῖνιξ, φύλαξ, χάλιξ

☞ Κατά το πτέρυξ κλίνονται: ὁ/ἡ αἶξ, ὁ λάρυγξ, ἡ λύγξ, ἡ μᾶστιξ, ἡ ῥάξ, σάλπιγξ, σῆραγξ, στρόφιγξ, σῦριγξ, Σφίγξ, τέττιξ, φάλαγξ (-γγος), φάραγξ (-γγος), Φρύξ

☞ Κατά το ὄνυξ κλίνονται: ὁ/ἡ βήξ, ἡ διῶρυξ, ἡ θορίξ (τῆς τριχός)!!!

Β. Χειλικόληκτα καταληκτικά μονόθεμα

ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ					
Ονομ.	ὁ	γύψ (π+ς)	ὁ	ἄραψ (β+ς)	
Γεν.	τοῦ	γυπ-ός	τοῦ	ἄραβ-ος	
Δοτ.	τῷ	γυπ-ί	τῷ	ἄραβ-ι	
Αιτιατ.	τόν	γῦπ-α	τόν	ἄραβ-α	
Κλητ.	ῶ	γύψ	ῶ	ἄραψ	
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ					
Ονομ.	οἱ	γῦπ-ες	οἱ	ἄραβ-ες	
Γεν.	τῶν	γυπ-ῶν	τῶν	ἄραβ-ων	
Δοτ.	τοῖς	γυψί	τοῖς	ἄραβι	
Αιτιατ.	τούς	γῦπ-ας	τούς	ἄραβ-ας	
Κλητ.	ῶ	γῦπ-ες	ῶ	ἄραβ-ες	

☞ Κατά το γύψ κλίνονται: ὁ Αἰθίωψ, Κέκρωψ, Κύκλωψ, Πέλοψ, σκνίψ

☞ Κατά το ἄραψ κλίνονται: ὁ λίψ, ἡ φλέψ, ὁ χάλυψ

Γ. Οδοντικόληκτα καταληκτικά μονόθεμα με χαρακτήρα απλό οδοντικό τ ή δ ή θ

	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ					
Ονομ.	ὁ	τάπης (τ+ς)	ἡ	πατρίς (δ+ς)	ὁ	ὄρνις (θ+ς)
Γεν.	τοῦ	τάπητ- ος	τῆς	πατρίδ-ος	τοῦ	ὄρνιθ-ος
Δοτ.	τῷ	τάπητ- ι	τῇ	πατρίδ-ι	τῷ	ὄρνιθ-ι
Αιτιατ.	τόν	τάπητ- α	τήν	πατρίδ-α	τόν	ὄρνιν
Κλητ.	ῶ	τάπης	ῶ	πατρίς	ῶ	ὄρνι
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ					
Ονομ.	οἱ	τάπητ- ες	αἱ	πατρίδ-ες	οἱ	ὄρνιθ-ες
Γεν.	τῶν	ταπήτ- ων	τῶν	πατρίδ-ων	τῶν	ὀρνίθ-ων
Δοτ.	τοῖς	τάπησι	ταῖς	πατρίσι	τοῖς	ὄρνισι
Αιτιατ.	τούς	τάπητ- ας	τάς	πατρίδ-ας	τούς	ὄρνιθ-ας
Κλητ.	ῶ	τάπητ- ες	ῶ	πατρίδ-ες	ῶ	ὄρνιθ-ες

☞ Κατά το τάπης κλίνονται: ἡ ἐσθής, ὁ θής, Κρής, λέβης, Χάρης, πιστότης, ποιότης, πραότης, στενότης, τιμιότης, βραδύτης (Αττ. βραδυτής), ταχύτης (Αττ. ταχυτής), βραχύτης, τραχύτης

ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ					
Ονομ.	ή	δεξιότης	ή	βαρύτης	
Γεν.	τῆς	δεξιότ-ητος	τῆς	βαρύτ-ητος	
Δοτ.	τῇ	δεξιότ-ητι	τῇ	βαρύτ-ητι	
Αιτιατ.	τήν	δεξιότ-ητα	τήν	βαρύτ-ητα	
Κλητ.	ῶ	δεξιότης	ῶ	βαρύτης	
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ					
Ονομ.	αἱ	δεξιότ-ητες	αἱ	βαρύτ-ητες	
Γεν.	τῶν	δεξιότ-ήτων	τῶν	βαρύτ-ήτων	
Δοτ.	ταῖς	δεξιότησι	ταῖς	βαρύτησι	
Αιτιατ.	τάς	δεξιότ-ητας	τάς	βαρύτ-ητας	
Κλητ.	ῶ	δεξιότ-ητες	ῶ	βαρύτ-ητες	

	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ							
Ονομ.	ὁ	ἰδρώς	ἡ	χλαμύς	ἡ	λαμπάς	ὁ	πούς
Γεν.	τοῦ	ἰδρωτ-ος	τῆς	χλαμύδ- ος	τῆς	λαμπάδ-ος	τοῦ	ποδ-ός
Δοτ.	τῷ	ἰδρωτ-ι	τῇ	χλαμύδ- ι	τῇ	λαμπάδ-ι	τῷ	ποδ-ί
Αιτιατ.	τόν	ἰδρωτ-α	τήν	χλαμύδα	τήν	λαμπάδ-α	τόν	πόδ-α
Κλητ.	ῶ	ἰδρῶς	ῶ	χλαμύς	ῶ	λαμπάς	ῶ	πούς
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ							
Ονομ.	οἱ	ἰδρωτ- ες	αἱ	χλαμύδ- ες	αἱ	λαμπάδ-ες	οἱ	πόδ-ες
Γεν.	τῶν	ἰδρωτ- ων	τῶν	χλαμύδ- ων	τῶν	λαμπάδ-ων	τῶν	ποδ-ῶν
Δοτ.	τοῖς	ἰδρῶσι	ταῖς	χλαμύσι	ταῖς	λαμπάσι	τοῖς	ποσί
Αιτιατ.	τούς	ἰδρωτ- ας	τάς	χλαμύδ- ας	τάς	λαμπάδ-ας	τούς	πόδ-ας
Κλητ.	ῶ	ἰδρωτ- ες	ῶ	χλαμύδ- ες	ῶ	λαμπάδ-ες	ῶ	πόδ-ες

☞ Κατά το ἰδρώς κλίνονται: γέλως, ἔρως

☞ Κατά το λαμπάς κλίνονται: ἀγελάς, Ἑλλάς, Παλλάς, τετράς, τριάς

	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ							
Ονομ.	ή	χάρις	ή	ἔρις	ή	ὄρνις	ή	ἐλμινς
Γεν.	τῆς	χάριτ-ος	τῆς	ἔριδ- ος	τῆς	ὄρνιθ- ος	τῆς	ἐλμινθος
Δοτ.	τῇ	χάριτ-ι	τῇ	ἔριδ- ι	τῇ	ὄρνιθ- ι	τῇ	ἐλμινθι
Αιτιατ.	τήν	χάρι-ν	τήν	ἔριδ- α	τήν	ὄρνιθ- α	τήν	ἐλμινθα
Κλητ.	ῶ	χάρι	ῶ	ἔρι	ῶ	ὄρνι	ῶ	ἐλμινς
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ							
Ονομ.	αἱ	χάριτ-ες	αἱ	ἔριδ- ες	αἱ	ὄρνιθ- ες	αἱ	ἐλμινθες
Γεν.	τῶν	χαρίτ-ων	τῶν	ἐρίδ- ων	τῶν	ὀρνίθ- ων	τῶν	ἐλμίνθων
Δοτ.	ταῖς	χάρισι	ταῖς	ἔρισι	ταῖς	ὄρνισι	ταῖς	ἐλμινσι
Αιτιατ.	τάς	χάριτ-ας	τάς	ἔριδ- ας	τάς	ὄρνιθ- ας	τάς	ἐλμινθας
Κλητ.	ῶ	χάριτ-ες	ῶ	ἔριδ- ες	ῶ	ὄρνιθ- ες	ῶ	ἐλμινθες

☞ Κατά το ἔρις κλίνονται: αὖλις, ἴρις, ἴισις, ὁ Πάρις

☞ Κατά το ἐλμινς κλίνονται: πείρινς, ἀλλά Τίρυνς, γεν. Τίρυνθος

	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ					
Ονομ.	ή	ἀσπίς	ή	τυραννίς	ή	σφραγίς
Γεν.	τῆς	ἀσπίδ-ος	τῆς	τυραννίδ-ος	τῆς	σφραγίδ-ος
Δοτ.	τῇ	ἀσπίδ-ι	τῇ	τυραννίδ-ι	τῇ	σφραγίδ-ι
Αιτιατ.	τήν	ἀσπίδ-α	τήν	τυραννίδ-α	την	σφραγίδ-α
Κλητ.	ῶ	ἀσπίς	ῶ	τυραννί	ῶ	σφραγίς
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ					
Ονομ.	αἱ	ἀσπίδ-ες	αἱ	τυραννίδ-ες	αἱ	σφραγίδ-ες
Γεν.	τῶν	ἀσπίδ-ων	τῶν	τυραννίδ-ων	τῶν	σφραγίδ-ων
Δοτ.	ταῖς	ἀσπίσι	ταῖς	τυραννίσι	ταῖς	σφραγίσι
Αιτιατ.	τάς	ἀσπίδ-ας	τάς	τυραννίδ-ας	τάς	σφραγίδ-ας
Κλητ.	ῶ	ἀσπίδ-ες	ῶ	τυραννίδ-ες	ῶ	σφραγίδ-ες

☞ Κατά το ἀσπίς κλίνονται: αὖλις, βαθμίς, βλεφαρίς, βολίς, Ἑλληνίς, ἐλπίς, θυρίς, κεραμίς, κορωνίς, ψαλίς, τυραννίς

☞ Κατά το σφραγίς κλίνονται: ἀψίς, βαλβίς, κηλίς, κνημίς, κρηπίς, νησίς, χειρίς, ψηφίς

	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ					
Ονομ.	ή	κόρυς	ή	Πάρνης	ό	παῖς
Γεν.	τῆς	κόρυθ-ος	τῆς	Πάρνηθ-ος	τοῦ	παιδ-ός
Δοτ.	τῇ	κόρυθ-ι	τῇ	Πάρνηθ-ι	τῷ	παιδ-ί
Αιτιατ.	τήν	κόρυ-ν	τήν/τόν	Πάρν-ην	τόν	παῖδ-α
Κλητ.	ῶ	κόρυ	ῶ	Πάρνη	ῶ	παῖ
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ					
Ονομ.	αἱ	κόρυθ-ες	αἱ		οἱ	παῖδ-ες
Γεν.	τῶν	κορύθ-ων	τῶν		τῶν	παιδ-ων
Δοτ.	ταῖς	κόρυσι	ταῖς		τοῖς	παισί
Αιτιατ.	τάς	κόρυθ-ας	τάς		τούς	παῖδ-ας
Κλητ.	ῶ	κόρυθ-ες	ῶ		ῶ	παιδ-ες

Δ. Οδοντικόληκτα καταληκτικά μονόθεμα σε -ντ
(ον. -ας, γεν. -αντος και ον. -ους, γεν. -οντος)

	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ					
Ονομ.	ὁ	ἰμάς	ὁ	γίγας	ὁ	ὀδούς
Γεν.	τοῦ	ἰμάντ-ος	τοῦ	γίγαντ-ος	τοῦ	ὀδόντ-ος
Δοτ.	τῷ	ἰμάντ-ι	τῷ	γίγαντ-ι	τῷ	ὀδόντ-ι
Αιτιατ.	τόν	ἰμάντ-α	τόν	γίγαντ-α	τόν	ὀδόντ-α
Κλητ.	ῶ	ἰμάς	ῶ	γίγαν	ῶ	ὀδούς
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ					
Ονομ.	οἱ	ἰμάντ-ες	οἱ	γίγαντ-ες	οἱ	ὀδόντ-ες
Γεν.	τῶν	ἰμάντ-ων	τῶν	γίγαντ-ων	τῶν	ὀδόντ-ων
Δοτ.	τοῖς	ἰμᾶσι	τοῖς	γίγασι	τοῖς	ὀδοῦσι
Αιτιατ.	τούς	ἰμάντ-ας	τούς	γίγαντ-ας	τούς	ὀδόντ-ας
Κλητ.	ῶ	ἰμάντ-ες	ῶ	γίγαντ-ες	ῶ	ὀδόντ-ες

☞ Κατά το ἰμάς κλίνεται: ὁ ἀνδριάς.

☞ Κατά το γίγας κλίνονται: ὁ ἀδάμας, ὁ ἐλέφας, ὁ Αἴας, ὁ Κάλχας, ὁ ἀλλᾶς

☞ Κατά το ὀδούς κλίνεται και το συνηρημένο: πλακοῦς, Σελινοῦς, Τραπεζοῦς, Φλιοῦς

	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ			
Ονομ.	ὁ	ἄλλᾱς	ὁ	πλακοῦς
Γεν.	τοῦ	ἄλλᾱντος	τοῦ	πλακοῦντος
Δοτ.	τῷ	ἄλλᾱντι	τῷ	πλακοῦντι
Αιτιατ.	τόν	ἄλλᾱντα	τόν	πλακοῦντα
Κλητ.	ῶ	ἄλλᾱς	ῶ	πλακοῦς
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ			
Ονομ.	οἱ	ἄλλᾱντες	οἱ	πλακοῦντες
Γεν.	τῶν	ἄλλᾱντων	τῶν	πλακοῦντων
Δοτ.	τοῖς	ἄλλᾱσι	τοῖς	πλακοῦσι
Αιτιατ.	τούς	ἄλλᾱντας	τούς	πλακοῦντας
Κλητ.	ῶ	ἄλλᾱντες	ῶ	πλακοῦντες

Ε. Οδοντικόληκτα ακατάληκτα διπλόθεμα με θέμα σε –ντ
(ον. –ων, γεν. –οντος)

	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ			
Ονομ.	ὁ	γέρων	ὁ	Ξενοφῶν
Γεν.	τοῦ	γέροντ- ος	τοῦ	Ξενοφῶντ- ος
Δοτ.	τῷ	γέροντ- ι	τῷ	Ξενοφῶντ- ι
Αιτιατ.	τόν	γέροντ- α	τόν	Ξενοφῶντ- α
Κλητ.	ῶ	γέρον	ῶ	Ξενοφῶν
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ			
Ονομ.	οἱ	γέροντ- ες	οἱ	
Γεν.	τῶν	γερόντ- ων	τῶν	
Δοτ.	τοῖς	γέρουσι	τοῖς	
Αιτιατ.	τούς	γέροντ- ας	τούς	
Κλητ.	ῶ	γέροντ- ες	ῶ	

☞ Κατά το γέρων κλίνονται: δράκων, θεράπων, λέων, τένων, Ξενοφῶν, Κρέων, Ἀντιφῶν, Κλεοφῶν, Κτησιφῶν

Ζ. Οδοντικόληκτα ουδέτερα ακατάληκτα μονόθεμα σε –α (γεν. –ατος)

	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ			
Ονομ.	τό	κτῆμα	τό	φῶς
Γεν.	τοῦ	κτήματ- ος	τοῦ	φωτ-ός
Δοτ.	τῷ	κτήματ- ι	τῷ	φωτ-ί
Αιτιατ.	τό	κτῆμα	τό	φῶς
Κλητ.	ῶ	κτῆμα	ῶ	φῶς
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ			
Ονομ.	τά	κτήματ- α	τά	φῶτ-α
Γεν.	τῶν	κτημάτων- ων	τῶν	φώτ-ων
Δοτ.	τοῖς	κτήμασι	τοῖς	φωσ-ί
Αιτιατ.	τά	κτήματ- α	τά	φῶτ-α
Κλητ.	ῶ	κτήματ- α	ῶ	φῶτ-α

- ☞ Κατά το κτῆμα κλίνονται: ἄλμα, ἄρμα, ἄσθμα, ἄσμα, κλάσμα, κλίμα, κρίμα, πλάσμα, πτύσμα, στίγμα, σχίσμα, τάγμα, φάσμα, φράγμα, χάσμα, χύμα, δραῖμα, πράγμα, κράμα, κλήμα, κῦμα, μεῖγμα, νάμα, νήμα, πλῦμα, φῦμα, χρῖσμα
- ☞ ἄλειμμα, ἄμμα, βάμμα, βλέμμα, γράμμα, θρέμμα, κάλυμμα, κόμμα, ὄμμα, ῥάμμα, σκάμμα, στέμμα, στρέμμα, τρίμμα
- ☞ Κατά το φῶς κλείνεται το οὔς

ΗΜΙΦΩΝΟΛΗΚΤΑ

Ενρινόληκτα

Α. Μονόθεμα καταληκτικά σε **-ις (γεν. **-ῖνος**) και ακατάληκτα σε **-αν** (γεν. **-ᾶνος**), **-ην** (γεν. **-ηνος**) και **-ων** (γεν. **-ωνος**)**

	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ							
Ονομ.	ἡ	ἄκτίς	ὁ	Τιτάν	ὁ	Ἕλλην	ὁ	χειμών
Γεν.	τῆς	ἄκτῖν- ος	τοῦ	Τιτᾶν- ος	τοῦ	Ἕλλην- ος	τοῦ	χειμῶν- ος
Δοτ.	τῇ	ἄκτῖν- ι	τῷ	Τιτᾶν- ι	τῷ	Ἕλλην- ι	τῷ	χειμῶν- ι
Αιτιατ.	τήν	ἄκτῖν- α	τόν	Τιτᾶν- α	τόν	Ἕλλην- α	τόν	χειμῶν- α
Κλητ.	ῶ	ἄκτις	ῶ	Τιτάν	ῶ	Ἕλλην	ῶ	χειμών
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ							
Ονομ.	αἱ	ἄκτῖν- ες	οἱ	Τιτᾶν- ες	οἱ	Ἕλλην- ες	οἱ	χειμῶν- ες
Γεν.	τῶν	ἄκτῖν- ων	τῶν	Τιτάν- ων	τῶν	Ἕλλήν- ων	τῶν	χειμῶν- ων
Δοτ.	ταῖς	ἄκτῖσι(ν)	τοῖς	Τιτᾶσι(ν)	τοῖς	Ἕλλησι(ν)	τοῖς	χειμῶσι(ν)
Αιτιατ.	τάς	ἄκτῖν- ας	τούς	Τιτᾶν- ας	τούς	Ἕλλην- ας	τούς	χειμῶν- ας
Κλητ	ῶ	ἄκτῖν- ες	ῶ	Τιτᾶν- ες	ῶ	Ἕλλην- ες	ῶ	χειμῶν- ες

Παρατηρήσεις:

Τα φωνήεντα **ι και **α** μπροστά από το χαρακτήρα **ν** είναι μακρά.**

π.χ. τῆς ἄκτίνος, τῆς Σαλαμῖνος, τοῦ Τιτᾶνος, τοῦ πελεκᾶνος

- ☞ **Κατά το ἄκτις κλίνονται:** ἡ δεφλῖς, ἡ ὠδῖς, Ἐλευσίς, Σαλαμῖς, ῥῖς (τῆς ῥινός), ὀλή θῖς (τῆς θινός), ἡ ἴς (τῆς ἰνός, πληθ. αἱ ἴνες)
- ☞ **Κατά το Τιτάν κλίνονται:** μεγιστάν, παιάν, πελεκάν, Αἰνιάν, Ἀκαρνάν, Ἀλκμάν, Εὐρυτάν, ὁ Πάν (τοῦ Πανός)
- ☞ **Κατά το Ἕλλην κλίνονται:** ὁ δοθῖν (τοῦ δοθῖνος), κηφήν, λειχήν, πυρήν, σωλήν, σειρήν, μήν, σπλήν, σφήν, ὁ /ῆ χήν
- ☞ **Κατά το χειμών κλίνονται:** ἀνθών, ἀνδρών, γυναικών, δεινῶν, ἐλαιών, νυμφών, ξενών, ὀρνιθών, παρθενών, γάστρων, γνάθων, χείλων, Ἀπόλλων, Ποσειδών, Ἀγάθων, Κλέων, Σόλων, Χάρων, Γαμηλιών, Ἀνθεστηριών, Αὐλών, Μαραθών, δρόμων, κώδων, ἀγών, αἰών, κοιτών, χιτών, τυφών

Β. Διπλόθεμα ακατάληκτα σε –ην (γεν. –ενος) και –ων (γεν. –ονος)

	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ					
Ονομ.	ὁ	ποιμήν	ὁ	ἡγεμών	ὁ	γείτων
Γεν.	τοῦ	ποιμέν- ος	τοῦ	ἡγεμόν- ος	τοῦ	γείτον- ος
Δοτ.	τῷ	ποιμέν- ι	τῷ	ἡγεμόν- ι	τῷ	γείτον- ι
Αιτιατ.	τόν	ποιμέν- α	τόν	ἡγεμόν- α	τόν	γείτον- α
Κλητ.	ῶ	ποιμήν	ῶ	ἡγεμών	ῶ	γείτον
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ					
Ονομ.	οἱ	ποιμέν- ες	οἱ	ἡγεμόν- ες	οἱ	γείτον- ες
Γεν.	τῶν	ποιμέν- ων	τῶν	ἡγεμόν- ων	τῶν	γείτον- ων
Δοτ.	τοῖς	ποιμέσι(ν)	τοῖς	ἡγεμόσι(ν)	τοῖς	γείτοσι(ν)
Αιτιατ.	τούς	ποιμέν- ας	τούς	ἡγεμόν- ας	τούς	γείτον- ας
Κλητ.	ῶ	ποιμέν- ες	ῶ	ἡγεμόν- ες	ῶ	γείτον- ες

- ☞ Κατά το ποιμήν κλίνονται: αὐχήν, λιμήν, πυθμήν, ὕμήν, φρήν
- ☞ Κατά το ἡγεμών κλίνονται: ἀηδών, ἀλκυών, εἰκών, τερηδών, χελιδών, σιαγών, Καρχηδών, σινδών, χιών ἀλεκτρυών, κανών, κηδεμών, Μακεδών, Στρυμών, (συν)δαιτυμών
- ☞ Κατά το γείτων κλίνονται: ἄξων, βραχίων, δαίμων, γνώμων, κίων, πνεύμων, τέκτων, Ἀγαμέμνων, Ἀλιάκμων, Ἀριστογείτων, Ἰάσων

Υγρόληκτα

**A. Μονόθεμα ακατάληκτα σε -ήρ (γεν. -ήρος),
-ωρ (γεν. -ωρος) και ουδέτερα σε -αρ (γεν. -αρος)**

	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ							
Ονομ.	ὁ	κλητήρ	ὁ	σωτήρ	ὁ	ἰχώρ	τό	νέκταρ
Γεν.	τοῦ	κλητήρ- ος	τοῦ	σωτήρ-ος	τοῦ	ἰχώρ- ος	τοῦ	νέκταρ- ος
Δοτ.	τῷ	κλητήρ- ι	τῷ	σωτήρ-ι	τῷ	ἰχώρ- ι	τῷ	νέκταρ- ι
Αιτιατ.	τόν	κλητήρ- α	τόν	σωτήρ-α	τόν	ἰχώρ- α	τό	νέκταρ
Κλητ.	ῶ	κλητήρ	ῶ	σῶτερ	ῶ	ἰχώρ	ῶ	νέκταρ
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ							
Ονομ.	οἱ	κλητήρ- ες	οἱ	σωτήρ-ες	οἱ	ἰχώρ- ες	τά	
Γεν.	τῶν	κλητήρ- ων	τῶν	σωτήρ-ων	τῶν	ἰχώρ- ων	τῶν	
Δοτ.	τοῖς	κλητήρ- σι(ν)	τοῖς	σωτήρ-σι	τοῖς	ἰχώρ- σι(ν)	τοῖς	
Αιτιατ.	τούς	κλητήρ- ας	τούς	σωτήρ-ας	τούς	ἰχώρ- ας	τά	
Κλητ.	ῶ	κλητήρ- ες	ῶ	σωτήρ-ες	ῶ	ἰχώρ- ες	ῶ	

☞ Κατά το κλητήρ κλίνονται: ὁ θήρ, ἄροτῆρ, ζωστήρ, κρατήρ, λαμπτήρ, λουτήρ, νιπτήρ, στατήρ, στρωτήρ, σπινθήρ

☞ Κατά το ἰχώρ κλίνονται: ὁ φώρ, πέλωρ, Βίκτωρ, πραιτώρ

B. Διπλόθεμα ακατάληκτα σε -ήρ (γεν. -έρος) και -ωρ (γεν. -ορος)

	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ					
Ονομ.	ὁ	ἄθήρ	ὁ	ἄστήρ	ὁ	ῥήτωρ
Γεν.	τοῦ	ἄθέρ- ος	τοῦ	ἄστέρ-ος	τοῦ	ῥήτορ- ος
Δοτ.	τῷ	ἄθέρ- ι	τῷ	ἄστέρ-ι	τῷ	ῥήτορ- ι
Αιτιατ.	τόν	ἄθέρ- α	τόν	ἄστέρ-α	τόν	ῥήτορ- α
Κλητ.	ῶ	ἄθήρ	ῶ	ἄστήρ	ῶ	ῥῆτορ
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ					
Ονομ.	οἱ	ἄθέρ- ες	οἱ	ἄστέρ-ες	οἱ	ῥήτορ- ες
Γεν.	τῶν	ἄθέρ- ων	τῶν	ἄστέρ-ων	τῶν	ῥητόρ- ων
Δοτ.	τοῖς	ἄθέρ- σι(ν)	τοῖς	ἄστράσι	τοῖς	ῥήτορ- σι(ν)
Αιτιατ.	τούς	ἄθέρ- ας	τούς	ἄστέρ-ας	τούς	ῥήτορ- ας
Κλητ.	ῶ	ἄθέρ- ες	ῶ	ἄστέρ-ες	ῶ	ῥήτορ- ες

☞ Κατά το ἄθήρ κλίνονται: ἀήρ, αἰθήρ

☞ Κατά το ῥήτωρ κλίνονται: αὐτοκράτωρ, κοσμήτωρ, πράκτωρ, προγάστωρ, Ἔκτωρ, ἐκλέκτωρ, παντοκράτωρ

Γ. Συγκοπτόμενα διπλόθεμα ακατάληκτα σε **-ηρ** (γεν. **-ρος**)

	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ							
Ονομ.	ὁ	πατήρ	ὁ	άνήρ	ὁ	γαστήρ	ἡ	Δημήτηρ
Γεν.	τοῦ	πατρ- ός	τοῦ	άνδρ- ός	τοῦ	γαστρ- ός	τῆς	Δήμητρ- ος
Δοτ.	τῷ	πατρ- ί	τῷ	άνδρ- ί	τῷ	γαστρ- ί	τῇ	Δήμητρ- ι
Αιτιατ.	τόν	πατέρ- α	τόν	άνδρ- α	τόν	γαστέρ- α	τήν	Δήμητρ- α
Κλητ.	ῶ	πάτερ	ῶ	άνερ	ῶ	γαστήρ	ῶ	Δήμητερ

	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ							
Ονομ.	οἱ	πατέρ- ες	οἱ	άνδρ- ες	οἱ	γαστέρ- ες	αἱ	
Γεν.	τῶν	πατέρ- ων	τῶν	άνδρ- ων	τῶν	γαστέρ- ων	τῶν	
Δοτ.	τοῖς	πατρ-ά- σι(ν)	τοῖς	άνδρ-ά- σι	τοῖς	γαστρ-ά- σι	ταῖς	
Αιτιατ.	τούς	πατέρ- ας	τούς	άνδρ- ας	τούς	γαστέρ- ας	τάς	
Κλητ.	ῶ	πατέρ- ες	ῶ	άνδρ- ες	ῶ	γαστέρ- ες	ῶ	

☞ Κατά το πατήρ κλίνονται: μήτηρ (κλητ. εν. **μήτερ**), θυγάτηρ (κλητ. εν. **θύγατερ**)

ΣΙΓΜΟΛΗΚΤΑ

Α. Αρσενικά ακατάληκτα σε **-ης** (γεν. **-ους**) ή **-κλῆς** (γεν. **-κλέους**)

	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ			
Ονομ.	ὁ	Σωκράτης	ὁ	Περικλῆς
Γεν.	τοῦ	Σωκράτους	τοῦ	Περικλέους
Δοτ.	τῷ	Σωκράτει	τῷ	Περικλεῖ
Αιτιατ.	τόν	Σωκράτη	τόν	Περικλέα
Κλητ.	ῶ	Σώκρατες	ῶ	Περίκλεις

	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ			
Ονομ.	οἱ	Σωκράτ- αι	οἱ	Περικλεῖς
Γεν.	τῶν	Σωκρατ- ων	τῶν	Περικλέων
Δοτ.	τοῖς	Σωκράτ- αις	τοῖς	
Αιτιατ.	τούς	Σωκράτ- ας	τούς	Περικλεῖς
Κλητ.	ῶ	Σωκράτ- αι	ῶ	Περικλεῖς

☞ Κατά το Σωκράτης κλίνονται: Ἀριστομένης, Ἀριστοτέλης, Ἀριστοφάνης, Δημοσθένης, Διογένης, Διομήδης, Ἴπποκράτης, Ἴσοκράτης, Ἴφικράτης, Πολυκράτης, Πολυνείκης, Πραξιτέλης, Ἀστυάγης, Τισσαφέρνης, Κυαξάρης

☞ Κατά το Περικλῆς κλίνονται: Ἀγαθοκλῆς, Ἡρακλῆς, Θεμιστοκλῆς, Ἱεροκλῆς, Προκλῆς, Σοφοκλῆς

Β. Θηλυκά ακατάληκτα σε **-ως**

	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ	
Ονομ.	ή	αἰδῶς
Γεν.	τῆς	αἰδοῦς
Δοτ.	τῇ	αἰδοῖ
Αιτιατ.	τήν	αἰδῶ
Κλητ.	ῶ	αἰδῶς
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ	
Ονομ.	αἱ	
Γεν.	τῶν	
Δοτ.	ταῖς	
Αιτιατ.	τάς	
Κλητ.	ῶ	

☞ Κατά την αἰδῶ κλίνονται: ἡ ῥῶς, ἡ Ἥως

Γ. Ουδέτερα ακατάληκτα σε **-ος** (γεν. **-ους**)

	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ			
Ονομ.	τό	βέλ- ος	τό	ἔδαφ- ος
Γεν.	τοῦ	βέλ- ους	τοῦ	ἐδάφ- ους
Δοτ.	τῷ	βέλ- ει	τῷ	ἐδάφ- ει
Αιτιατ.	τό	βέλ- ος	τό	ἐδάφ- ος
Κλητ.	ῶ	βέλ- ος	ῶ	ἐδάφ- ος
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ			
Ονομ.	τά	βέλ- η	τά	ἐδάφ- η
Γεν.	τῶν	βέλ- ῶν	τῶν	ἐδαφ- ῶν
Δοτ.	τοῖς	βέλεσι (ν)	τοῖς	ἐδάφεσι (ν)
Αιτιατ.	τά	βέλ- η	τά	ἐδάφ- η
Κλητ.	ῶ	βέλ- η	ῶ	ἐδάφ- η

☞ Κατά το βέλος κλίνονται: ἔθνος, εὖρος, ζεῦγος, ἥθος, κέρδος, ξίφος, σκεῦος, τέλος, τά Τέμπη κ.λπ.

☞ Κατά το ἔδαφος κλίνονται: μέγεθος, στέλεχος, τέμενος, τέναγος κ.λπ.

Παρατηρήσεις:

Τα ουδέτερα **ἄνθος**, **κέρδος**, **ὄρος**, **τειχος**, **χειλος** σχηματίζουν τη γενική του πληθυντικού ασυναίρετα και συνηρημένα: **ἄνθέων-άνθων**, **κερδέων-κερδῶν**, **ὀρέων-ὀρῶν**, **τειχέων-τειχῶν**, **χειλέων-χειλῶν**.

Δ. Ουδέτερα ακατάληκτα σε -ας (γεν. -ως ή -ατος)

	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ			
Ονομ.	τό	κρέας	τό	πέρας
Γεν.	τοῦ	κρέως	τοῦ	πέρατ- ος
Δοτ.	τῷ	κρέα	τῷ	πέρατ- ι
Αιτιατ.	τό	κρέας	τό	πέρας
Κλητ.	ῶ	κρέας	ῶ	πέρας
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ			
Ονομ.	τά	κρέα	τά	πέρατ- α
Γεν.	τῶν	κρεῶν	τῶν	περάτ- ων
Δοτ.	τοῖς	κρέασι(ν)	τοῖς	πέρασι (ν)
Αιτιατ.	τά	κρέα	τά	πέρατ- α
Κλητ.	ῶ	κρέα	ῶ	πέρατ- α

- ☞ Σιγμόληκτα ουδέτερα σε -ας είναι έξι: κρέας, γέρας, γήρας, πέρας, τέρας, κέρας
- ☞ Το γέρας σχηματίζεται όπως το **κρέας**.
- ☞ Το γήρας σχηματίζεται όπως το **κρέας** και έχει μόνο ενικό αριθμό!!!
- ☞ Το τέρας σχηματίζει ενικό κατά το **πέρας** και πληθυντικό και με τους δύο τρόπους!!!
- ☞ Το κέρας σχηματίζεται και με τους δύο τρόπους!!!